

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Χρήματα/Χρηματικές Απαιτήσεις](#) > [Μικροδιαφορές](#) > Poland

Μικροδιαφορές

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Πολωνία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Στο πολωνικό δίκαιο προβλέπεται «απλουστευμένη διαδικασία». Η εν λόγω διαδικασία διέπεται από το άρθρο 505 (1-14) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Kodeks postępowania cywilnego).

Οι απλουστεύσεις που αποσκοπούν στη βελτίωση της ταχύτητας των διαδικασιών συνίστανται στον εξορθολογισμό και τη βελτιστοποίηση των διαδικασιών διεξαγωγής αποδείξεων και προσφυγής, μέσω της επιτάχυνσης των δικαστικών διαδικασιών και της μείωσης του τυπικού χαρακτήρα τους, καθώς και στη θέσπιση αυστηρότερων τυπικών απαιτήσεων ώστε τα μέρη να διασφαλίζουν ότι συμμορφώνονται με τις οικείες προθεσμίες για τη διενέργεια των διαδικαστικών πράξεων.

Ο πολωνικός Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας περιλαμβάνει επίσης την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών. Η εν λόγω διαδικασία προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, και αποσκοπεί στον εξορθολογισμό και την απλούστευση των δικαστικών διαδικασιών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Ο κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, εκτός της Δανίας. Μεταφέρθηκε στο πολωνικό δίκαιο με το άρθρο 505 (21-27α) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Οι υποθέσεις που εκδικάζονται με την απλουστευμένη διαδικασία είναι οι καταψηφιστικές αγωγές στις οποίες η αξία της απαίτησης δεν υπερβαίνει τα 20 000 PLN και οι υποθέσεις που αφορούν απαιτήσεις βάσει εγγύησης (όταν η αξία του αντικειμένου της σύμβασης δεν υπερβαίνει το ποσό αυτό).

Ωστόσο, οι ακόλουθες υποθέσεις δεν εκδικάζονται με την απλουστευμένη διαδικασία:

1. υποθέσεις που υπάγονται στην αρμοδιότητα των πρωτοδικείων (sądy okręgowe)·
2. γαμικές διαφορές και υποθέσεις που αφορούν τις σχέσεις γονέων και τέκνων·
3. υποθέσεις εργατικού δικαίου που εκδικάζονται με τη συμμετοχή λαϊκών δικαστών·
4. υποθέσεις κοινωνικής ασφάλισης (με ορισμένες εξαιρέσεις).

Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών εμπίπτει στη αρμοδιότητα των πρωτοδικείων (sądy rejonowe) και των περιφερειακών δικαστηρίων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί κατά τόπον αρμοδιότητας [άρθρο 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 17 και 505 (22)]. Στις περιπτώσεις αυτές, οι δικαστικοί υπάλληλοι μπορούν να εκδίδουν διαταγές.

Σύμφωνα με τον προαναφερθέντα κανονισμό, οι μικροδιαφορές αφορούν αστικές και εμπορικές υποθέσεις (περιλαμβανομένων των υποθέσεων που αφορούν καταναλωτές) και υποθέσεις στις οποίες η αξία της απαίτησης, εκτός τόκων και εξόδων, δεν υπερβαίνει τα 5 000 EUR (κατά τον χρόνο παραλαβής του δικογράφου αγωγής από το αρμόδιο δικαστήριο).

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 505 παράγραφος 3, κάθε αίτηση στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας μπορεί να αφορά μόνο μία αξίωση. Είναι δυνατή η σώρευση πολλών αξιώσεων σε μία και μόνη αίτηση, μόνον αν απορρέουν από την ίδια σύμβαση ή από συμβάσεις του ίδιου τύπου. Σε περίπτωση απαράδεκτης σώρευσης περισσότερων αξιώσεων σε μία και μόνη αίτηση, ο προεδρεύων δικαστής διατάσσει την απόρριψη της αίτησης χωρίς πράξη άρσης της παρατυπίας αυτής. Αν, εντός μιας εβδομάδας από την παραλαβή της διαταγής απόρριψης, ο αιτών παραιτηθεί από την αίτηση όσον αφορά τις αξιώσεις που δεν μπορούν να σωρευτούν, η αίτηση εξακολουθεί να παράγει αποτελέσματα για την απομένουσα αξίωση από την ημερομηνία της αρχικής υποβολής της.

Αν ο ενάγων διεκδικεί μέρος αξίωσης, η υπόθεση εκδικάζεται με την απλουστευμένη διαδικασία εφόσον η τελευταία είναι κατάλληλη για τη συνολική αξίωση που απορρέει από τα πραγματικά περιστατικά τα οποία επικαλείται ο ενάγων. Οι αγωγές στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας δεν μπορούν να τροποποιηθούν. Ανταγωγές και συμψηφισμοί επιτρέπονται αν οι αξιώσεις είναι επιλέξιμες προς εκδίκαση με την απλουστευμένη διαδικασία. Δεν επιτρέπονται κύριες παρεμβάσεις, πρόσθετες παρεμβάσεις, ανακοινώσεις δίκης προς τρίτον και υποκαταστάσεις διαδίκων.

Οι υποθέσεις εκδικάζονται με την απλουστευμένη διαδικασία ανεξάρτητα από τις επιθυμίες των διαδίκων, γεγονός που σημαίνει ότι η συγκεκριμένη διαδικασία είναι υποχρεωτική.

1.3 Έντυπα

Σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [άρθρο 125 (2)], όλα τα διαδικαστικά έγγραφα, περιλαμβανομένων των αιτήσεων, των απαντητικών υπομνημάτων, των ανακοπών ερημοδικίας ή των διαδικαστικών εγγράφων που περιέχουν αποδεικτικά στοιχεία τα οποία κατατίθενται κατά την απλουστευμένη διαδικασία, θα πρέπει να υποβάλλονται με τη χρήση επίσημων εντύπων.

Τα επίσημα έντυπα διατίθενται στα δημοτικά γραφεία (urzędy gmin / miast), στις γραμματείες των δικαστηρίων (biura podawcze sądów) και στον ιστότοπο του Υπουργείου Δικαιοσύνης <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/formularze-pism-procesowych-w-postepowaniu-cywilnym>. Η μη χρήση του απαιτούμενου εντύπου συνιστά τυπική παρατυπία.

Σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [άρθρο 130 (1)], αν ένα διαδικαστικό έγγραφο το οποίο έπρεπε να είχε υποβληθεί με τη χρήση επίσημου εντύπου κατατέθηκε με άλλον τρόπο ή δεν μπορεί να υποβληθεί σε επεξεργασία επειδή δεν πληρούνται άλλες τυπικές προϋποθέσεις, ο προεδρεύων δικαστής επιστρέφει το διαδικαστικό έγγραφο στον διάδικο παραγγέλλοντάς του να διορθώσει τις παρατυπίες εντός μίας εβδομάδας. Στην παραγγελία διόρθωσης των παρατυπιών θα πρέπει να αναφέρονται αναλυτικά όλες οι παρατυπίες που εντοπίστηκαν στο διαδικαστικό έγγραφο. Αν ο διάδικος δεν συμμορφωθεί μέχρι την εκπνοή της προθεσμίας ή υποβάλει εκ νέου παράτυπο διαδικαστικό έγγραφο, ο προεδρεύων δικαστής διατάσσει την επιστροφή του διαδικαστικού εγγράφου.

Στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών χρησιμοποιούνται τέσσερα τυποποιημένα έντυπα, τα οποία επισυνάπτονται ως παραρτήματα στον προαναφερθέντα κανονισμό. Τα έντυπα αυτά είναι:

- το έντυπο της αγωγής·
- το αίτημα του δικαστηρίου για συμπλήρωση και/ή διόρθωση του εντύπου της αγωγής·
- το έντυπο απάντησης·
- η βεβαίωση σχετικά με απόφαση που εκδόθηκε με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

1.4 Συνδρομή

Αν το δικαστήριο κρίνει ότι είναι αδύνατο ή πολύ δύσκολο να αποδειχθεί το ύψος της αξίωσης πέραν κάθε αμφιβολίας, μπορεί να επιδικάσει με την απόφαση ένα εύλογο κατά την κρίση του ποσό, αφού πρώτα λάβει υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, το δικαστήριο μπορεί να μην εφαρμόσει τους κανόνες της απλουστευμένης διαδικασίας, εφόσον αυτό μπορεί να συμβάλει στην αποδοτικότερη επίλυση της διαφοράς [άρθρο 505(1) παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας]. Όταν απαιτούνται ειδικές γνώσεις για τον προσδιορισμό του βασίμου και του ύψους της αξίωσης, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να προβεί σε ανεξάρτητη εκτίμηση λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης ή να ζητήσει πραγματογνωμοσύνη. Δεν ζητείται πραγματογνωμοσύνη όταν το

προβλεπόμενο κόστος της υπερβαίνει την αξία της αξίωσης, εκτός εάν αυτό δικαιολογείται από ειδικές περιστάσεις. Το γεγονός ότι κάποιος κατέθεσε ως μάρτυρας δεν αποκλείει τη δυνατότητα να ζητηθεί η γνώμη του ως πραγματογνώμονα, ακόμη και για τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία κατέθεσε και ακόμη και αν ο μάρτυρας έχει ήδη συντάξει γνωμοδότηση κατόπιν αιτήματος άλλης οντότητας πλην του δικαστηρίου [άρθρο 505(7) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας].

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Όταν απαιτούνται ειδικές γνώσεις για τον προσδιορισμό του βασίμου και του ύψους της αξίωσης, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να προβεί σε ανεξάρτητη εκτίμηση λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης ή να ζητήσει πραγματογνωμοσύνη. Δεν ζητείται πραγματογνωμοσύνη όταν το προβλεπόμενο κόστος της υπερβαίνει την αξία της αξίωσης, εκτός εάν αυτό δικαιολογείται από ειδικές περιστάσεις. Το γεγονός ότι κάποιος κατέθεσε ως μάρτυρας δεν αποκλείει τη δυνατότητα να ζητηθεί η γνώμη του ως πραγματογνώμονα, ακόμη και για τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία κατέθεσε και ακόμη και αν ο μάρτυρας έχει ήδη συντάξει γνωμοδότηση κατόπιν αιτήματος άλλης οντότητας πλην του δικαστηρίου [άρθρο 505(7) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας].

1.6 Έγγραφη διαδικασία

Κατά κανόνα, η απλουστευμένη διαδικασία είναι γραπτή διαδικασία. Οι περισσότερες αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται από τους διαδίκους με τη χρήση ειδικών επίσημων εντύπων. Στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας είναι, πάντως, δυνατή και η προφορική υποβολή αίτησης. Διάδικος που παρίσταται στη δίκη κατά την οποία εκδίδεται η απόφαση δύναται να παραιτηθεί από το δικαίωμά του να ασκήσει ένδικο μέσο με δήλωση την οποία καταθέτει μετά την έκδοση της απόφασης. Εάν όλοι οι δικαιούχοι διάδικοι παραιτηθούν από το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων, η απόφαση καθίσταται αμετάκλητη [άρθρο 505(8) παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας].

Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών είναι έγγραφη (άρθρο 125 παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 505 (21) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Κατά την εξέταση της υπόθεσης, το δικαστήριο μπορεί να μην εφαρμόσει τους κανόνες της απλουστευμένης διαδικασίας, εφόσον αυτό μπορεί να συμβάλει στην αποδοτικότερη επίλυση της διαφοράς. Η δικαστική απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 505 (1) παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας πρέπει να εκδίδεται κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ως αμετάκλητη απόφαση.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Οι ενάγοντες βαρύνονται με την καταβολή τέλους για την κατάθεση αίτησης στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας, όπως ακριβώς ισχύει και στην περίπτωση της συνήθους διαδικασίας. Στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας, οι κανόνες σχετικά με τα τέλη των αιτήσεων βασίζονται στους γενικούς κανόνες που προβλέπονται στον νόμο περί δικαστικών τελών (αστικές υποθέσεις) της 28ης Ιουλίου 2005.

Στην απλουστευμένη διαδικασία, τα έξοδα κατανέμονται μεταξύ των διαδίκων σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες των άρθρων 98 ως 110 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Σύμφωνα με το άρθρο 98 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ο ηττηθείς διάδικος υποχρεούται, κατόπιν αιτήματος του αντιδίκου, να του αποδώσει τα έξοδα της θεμιτής διεκδίκησης ή της δικαιολογημένης υπεράσπισης των δικαιωμάτων του. Το δικαστήριο κάθε βαθμού δικαιοδοσίας επιδικάζει δικαστικά έξοδα στην οριστική απόφαση που εκδίδει για την υπόθεση.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Κατά των αποφάσεων που εκδίδονται δυνάμει του κανονισμού μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον εφετείου (сад апелacyjny). Αν η απόφαση εκδόθηκε από το πρωτοδικείο, η έφεση ασκείται μέσω αυτού του δικαστηρίου στο περιφερειακό δικαστήριο, και αν η απόφαση εκδόθηκε από το περιφερειακό δικαστήριο, η έφεση ασκείται μέσω αυτού του δικαστηρίου στο εφετείο [άρθρα 367 και 369 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 505(26) και 505(27)].

Αν πληρούνται οι όροι που προβλέπει το άρθρο 7 παράγραφος 3 του κανονισμού, το δικαστήριο εκδίδει απόφαση

ερήμην. Ο εναγόμενος δύναται να ασκήσει ένδικο μέσο κατά ερήμην απόφασης στο δικαστήριο που την εξέδωσε. Σε περίπτωση μη ευνοϊκής απόφασης, ο ενάγων δύναται να ασκήσει ένδικο μέσο σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες (άρθρο 339 παράγραφος 1, άρθρο 342 και άρθρο 344 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 25/03/2026

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα